

HISTORIA

1987 Pohjoismainen Kulttuurirahasto rahoitti kolmevuotisen projektin – Pohjoismainen Tanssikomitea, Nordisk Danskommité (NDK) – vahvistamaan tanssin asemaa Pohjolassa, ja saman vuoden joulukuussa komitea järjesti idea- ja tutkimusseminaarin. Tässä tilaisuudessa ehdotettiin, että kaikkia Pohjoismaita edustava ryhmä jatkaisi yhteistyötä järjestäytyneessä muodossa. Ryhmä toimi lokakuusta 1988 Pohjoismaisen tanssintutkimuksen foorumin (NOFOD) väliaikaisena johtokuntana, ja se järjesti syksyllä 1990 ensimmäisen tanssintutkimuksen konferenssinsa Kööpenhaminassa. Yhdistyksen johtokunta, jossa on kaksi edustajaa kustakin Pohjoismaasta, on siitä lähtien jatkanut tutkimuskonferenssien järjestämistä joka toinen vuosi, ja aluksi Tanska, Norja, Ruotsi, ja Suomi toimivat järjestäjinä vuorotellen. Vuodesta 2004 on myös Islannilla ollut taloudelliset mahdollisuudet toimia konferenssi-isäntänä.

Yhdistyksen tarkoituksena on pääasiallisesti järjestää tanssintutkimuksen konferensseja joka toinen vuosi mutta myös järjestää kansallisia seminaareja ja kokouksia, toimia verkostona yksittäisten toimijoiden ja instituutioiden välillä sekä kansalliselta että pohjoismaiselta pohjalta sekä levittää tietoa tanssintutkimuksesta. Kansainvälisten osanottajien määrä on noussut jatkuvasti, mikä voidaan tulkita osoitukseksi NOFODin toiminnan tuloksellisuudesta sekä siitä, että pohjoismainen tanssintutkimus kiinnostaa myös kansainvälisesti Pohjoismaiden ulkopuolella. Yhdistykselle on tärkeää voida järjestää kohtaamispaikka kaikenlaiselle tanssintutkimukselle tieteenalasta riippumatta. Tanssintutkimus on nykyään suuressa määrin monitieteellistä; lisäksi tanssi marginalisoidaan usein eri tieteenalojen keskuudessa, ja siksi on tärkeää tehdä alaa näkyväksi sekä itsenäisenä että poikkitieteellisenä tutkimusalana. Tämä ilmenee siinä, että jäsenistö koostuu tutkijoista, jotka edustavat muun muassa teatteri- ja tanssitiiteitä, etnologiaa, sosiaaliantropologiaa, historiaa ja tanssiterapiaa, sekä käytännön toimijoista kuten tanssipedagogeista, tanssijoista ja koreografeista, joista osa on mukana myös taiteellisen tutkimuksen projekteissa